

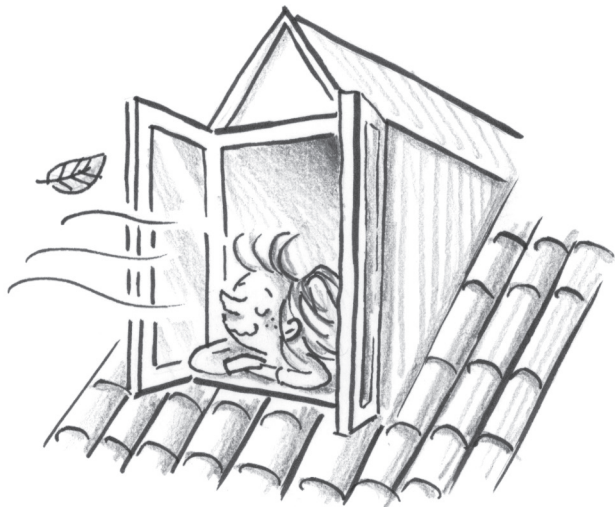
Vraag het Sammie

Help,
iedereen is verliefd
op mijn broer!

Elisa van Spronsen & Marja Meijer

Wij wonen in De Oude School

Poeh, wat is het warm op de toneelzolder! Met een zwiep gooi ik de ramen open. Ik steek mijn neus uit het raam en een zomers briesje waait me tegemoet. Mmm, dat voelt fijn. Het is pas april, maar nu al superheet voor de tijd van het jaar. Ik denk wel twintig graden of zo!

Alle kinderen van De Oude School spelen buiten in de tuin. Ze slaan met een knuppel tegen een tennisbal en rennen dan een rondje om het grasveld. Frankie, de vader van Arie, heeft ons leren honkballen. En elke avond worden we een stukje fanatieker. Tosti heeft zelfs al een keer een

homerun geslagen! Lotta struikelde daarnet over

haar veters, waardoor ze languit op haar buik

viel én tegelijkertijd met beide handen

het laatste honk aantikte. Iedereen

moest lachen om haar

verbaasde gezicht.

laatste honk
← (trui van Tosti)

Alle kinderen spelen dus buiten, behalve ik! Want IK mag NIET meedoen. Wel van de kinderen natuurlijk, maar ik moet huiswerk maken omdat ik taal lastig vind. En dat terwijl ik tegen HUISWERK ben.

Verdrietig staar ik uit het raam. Ik slaak een diepe zucht. Ik wil zó graag meedoen met een potje honkbal! Kan ik niet een goede smoes bedenken waarom mijn huiswerk niet af is? Eentje die de taaljuf meteen gelooft?

Ik weet niet of de juf dit verhaal zal geloven ... Wat denk jij? Ik zou natuurlijk nog even aan Johnny kunnen vragen of hij een briefje wil schrijven, met een echte handtekening erop. Dat geeft de boel wat extra gewicht.

Wacht, ik bedenk opeens iets! Je weet nog helemaal niet wie ik ben. En het is wel zo netjes om me even voor te stellen.

DAAR KOMT-IE!

Mijn naam is Sammie en ik ben elf jaar. Ik woon in De Oude School. Vroeger was De Oude School een echte school, met meesters en juffen en kleuters en leerlingen en ouderwetse schoolborden en zo. Maar nu dus niet meer. Alle lokalen zijn omgetoverd tot rommelige, maar ontzettend gezellige kamers. Er hangen trouwens nog wel een paar ouderwetse schoolborden. En ik geef meteen even een waarschuwing. Daar moet je echt **niet** met je nagels overheen krassen!

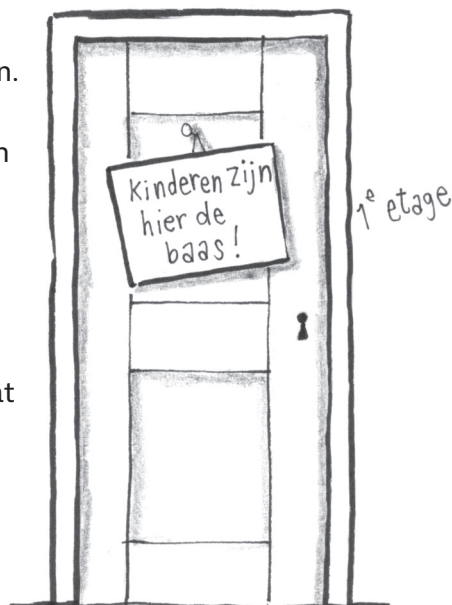
Beneden in de school werken alle grote mensen. De grote mensen zijn allemaal kunstenaars. Ze maken schilderijen, toneelstukken, gedichten, beeldhouwwerken,

dansvoorstellingen of wat er ook maar in ze opkomt. Mijn ouders maken abstracte schilderijen. Ze schilderen vormen, lijnen en kleuren, dus geen plaatjes of zo. Daar zijn ze megadruk mee! Ze moeten ook heel vaak naar Parijs voor exposities, maar dat vind ik helemaal niet erg. Want er wonen hier genoeg leuke kinderen! Dat zijn alle kinderen die nu aan het honkballen zijn: Lotta, Arie, Willem en mijn broer Tosti*.

* Jij denkt nu vast: Wie heet er nou weer Tosti? Dat zijn toch twee gebakken boterhammen met gesmolten kaas ertussen? Daar heb je absoluut gelijk in. Maar als je toch nog meer vragen hebt over de naam Tosti, moet je maar bij mijn broer aankloppen.

Het is geweldig om met zoveel kinderen in De Oude School te wonen. De hele bovenverdieping is van ons, daar komen bijna nooit grote mensen en zijn wij dus de baas. En weet je wat onze favoriete afspreekplek is? De toneelzolder! Die zit op de bovenste verdieping, vlak onder de punt van het dak. Als je aan ons zou vragen waarom dat zo'n fijne plek is, zeggen we denk ik allemaal wat anders.

verborgen gat

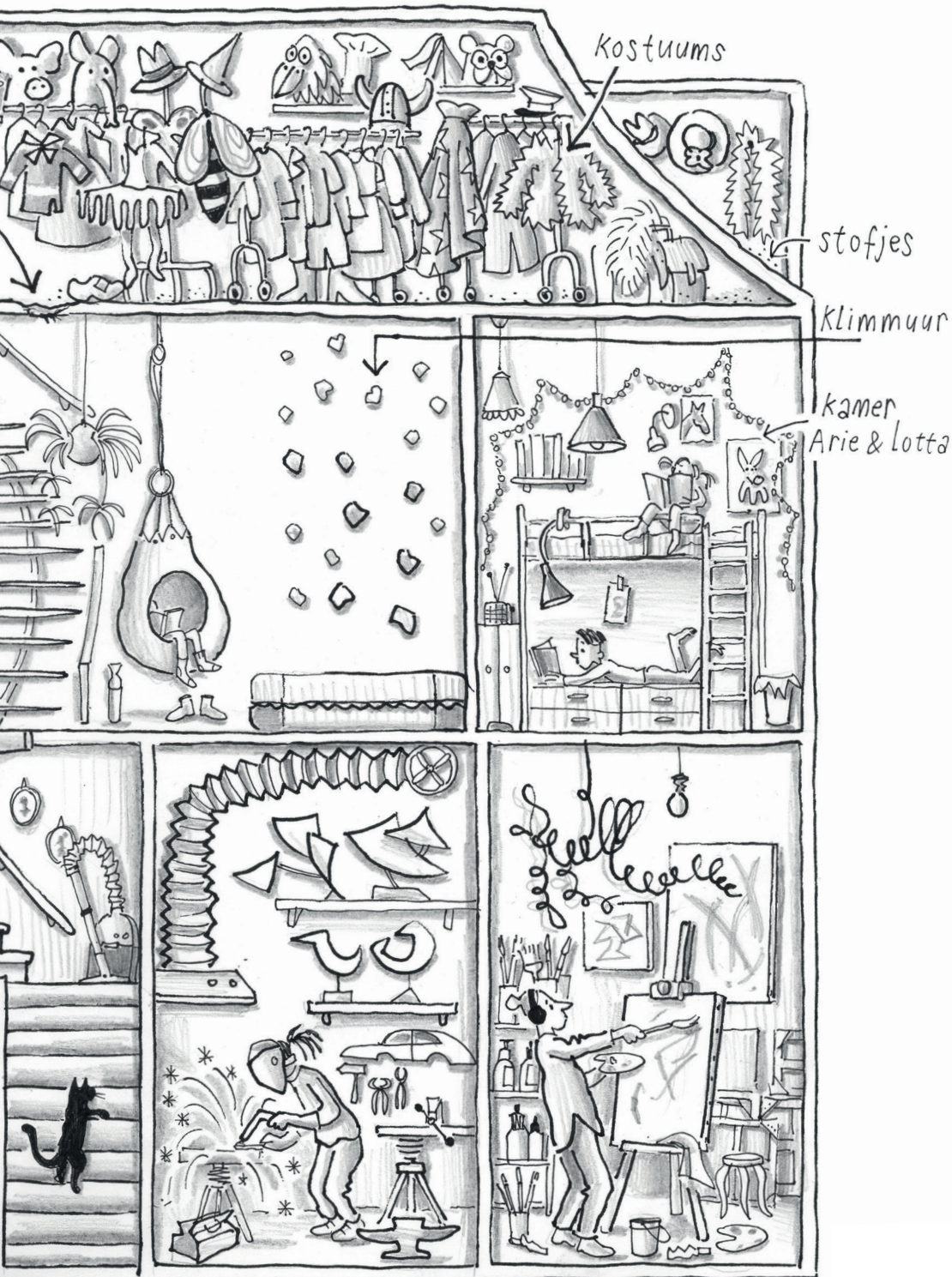
kamer
Willem

mijn kamer
(Sammie)

bed Tosti

Frankie

Sammie →

Sammie

Elf jaar

Gek op: problemen oplossen, slimme plannetjes verzinnen, tekenen, dieren, natuur, werken aan mijn anti-verveellijst (zie p. 140).

Hekel aan: huiswerk, dikke boeken.

'De toneelzolder is gezellig én tegelijkertijd een tikje griezelig. Gezellig omdat er overal op de vloer zachte kussens en zitzakken en zo liggen. Ik heb al veel fijne momenten op de toneelzolder beleefd. Zoals die keer toen mijn vriendin Sue hier een tijdje kwam logeren. Met haar KAT!

Maarr de zolder is ook griezelig! Ergens in de vloer zit een gat. En niemand weet precies waar. Je moet dus altijd héél voorzichtig lopen.

Ik heb een keer gedroomd dat ik dwars door dat gat viel. Ik bleef maar vallen tot in de oneindigheid. Echt supereng. Mijn engste nachtmerrie ooit.'

Lotta

Negen jaar (bijna tien!)

Gek op: spelen met Sammie, freerunnen.

Hekel aan: vallen bij freerunnen, spullen kwijt zijn.

'Er hangen hier op de toneelzolder zoveel kostuums! Ik denk wel 824 of 825. Elke keer

← Lotta
(in alpacapak)

als ik ga rondneuzen, ontdek ik wel iets bijzonders. Zoals gisteren: toen heb ik een alpacapak gevonden! Het pak is iets te groot, maar staat me toch fantastisch! Het stofje is zó zacht. Het fijnst aan de toneelzolder is dat ik me nooit hoeft te vervelen. Er is altijd wel een kind om mee te kletsen of om een spelletje mee te doen.'

Arie

Twaalf jaar

Gek op: bloesjes met merkjes erop.

En op meisjes.

Hekel aan: het geluid van de wekker.

'De vibe (je zegt: *vajp*) op de toneelzolder is heel ontspannen. Hoe zal ik dat nou eens goed uitleggen? Ah, ik weet het al! Je kunt hier helemaal jezelf zijn. Of je nou vrolijk, verdrietig of boos bent. Alle gevoelens zijn hier oké! O, wacht even. Lotta vraagt wat 'vibe' betekent. Ik zou zeggen SFEER, maar eigenlijk weet ik dat niet honderd procent zeker. Je hebt vast wel een Engels woordenboek. Zoek het vooral even op, als je het zeker wilt weten.'

← Willem

Willem

Tien jaar

Gek op: feitjes checken & weetjes verzamelen. Ze noemen me daarom ook wel Willem Wikipedia.

Hekel aan: als er foutjes in boeken staan.

'Ik kom al op de toneelzolder vanaf dat ik zelf trappen kan beklimmen. Vanaf mijn derde dus! Ik verstop me graag met een stapel boeken achter een decorstuk (kartonnen boom). Het liefst op een regenachtige middag. Met een markeerstift streep ik dan interessante feitjes aan.

Die boeken zijn trouwens van mijzelf hoor. (Niet dat je denkt dat ik in

biebboeken kras.)

Vaak heeft niemand in de gaten dat ik daar zit, terwijl ik de rest gewoon hoor praten!

Als ze moppen gaan verzinnen, kom ik vlug tevoorschijn, want daar doe ik ook graag aan mee.'

Tosti

Dertien jaar

Gek op: tosti's bakken en tosti's eten.

Hekel aan: de vakken Frans en wiskunde, regenbroeken.

Tosti →

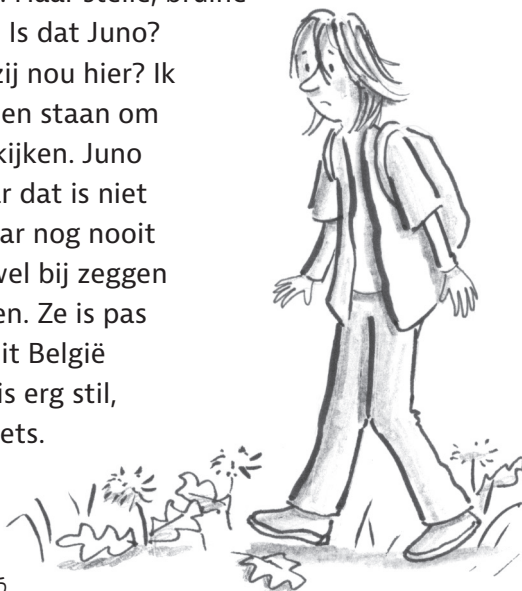
'Eerlijk is eerlijk: grote mensen zijn vaak knetter-irritant. Ze bemoeien zich met alles. Ze vinden tosti's niet gezond en je kamer een troep. Ze mopperen als je je vieze sokken in de plantenbak gooit en zijn allergisch voor onvoldoendes.

Gelukkig zijn onze ouders tamelijk relaxed, maar ... toch is het geweldig dat de toneelzolder echt een plek van ons is. Er komen hier alleen grote mensen als wij ze uitnodigen. Een paar vrienden van mij zijn best jaloers op deze plek.'

Zo, nu weet je alles wat belangrijk is over De Oude School, de toneelzolder en de kinderen die hier wonen. En over mij (Sammie) natuurlijk. Of wacht: bijna alle belangrijke zaken. Want ik wil niet opscheppen, maar ik ben dus een kei in het oplossen van ...

Wacht even ... Wat is dat? Ik word even afgeleid ...

Door de tuin loopt een meisje. Haar steile, bruine haren hangen voor haar ogen. Is dat Juno? Juno uit mijn klas? Wat doet zij nou hier? Ik ga op de puntjes van mijn tenen staan om goed uit het raam te kunnen kijken. Juno kijkt niet bepaald vrolijk. Maar dat is niet zo vreemd. Eigenlijk heb ik haar nog nooit vrolijk gezien. Nu moet ik er wel bij zeggen dat ik haar nog niet zo lang ken. Ze is pas een paar weken geleden vanuit België naar ons dorp verhuisd. Juno is erg stil, in de klas zegt ze bijna nooit iets.

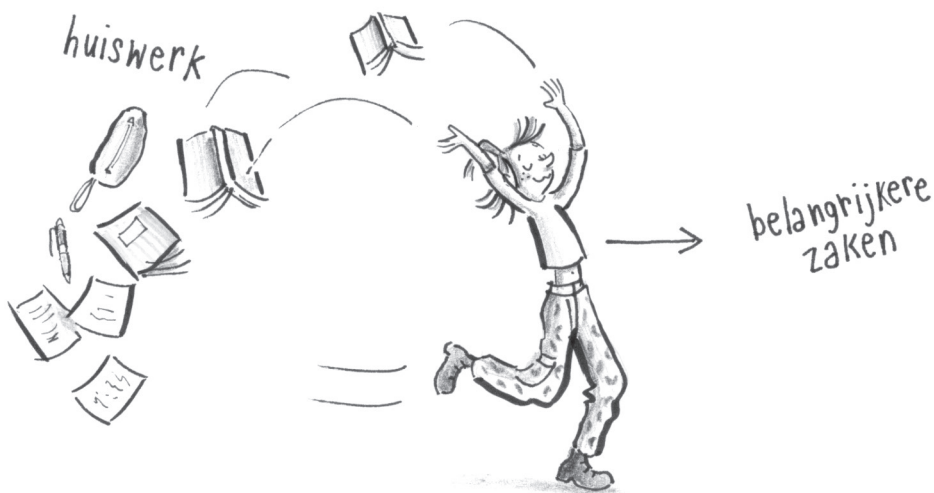
Juno tikt Lotta op haar schouder. Lotta gooit haar knuppel in het gras en ook de andere kinderen komen in een kring om haar heen staan. Ze kletsen even en dan zwaait Lotta blij naar me. 'Sammie!'

Ze maakt van haar handen een toeter.

'Mag Juno naar boven komen? Ze heeft een probleem.' Mijn hart maakt een sprong. En opeens voel ik me helemaal niet verdrietig meer. Mijn buik kriebelt en tintelt. Wat voor een probleem zal Juno hebben? Iets groots of iets kleins? Iets superzieligs of iets dat stiekem toch ook wel weer grappig is?

'Kom maar gauw!'

Ik ren de toneelzolder weer op en smijt mijn huiswerk in een ver en donker hoekje. Problemen gaan voor huiswerk, dat moeten alle juffen toch begrijpen?

Want o ja! Dat was ik aan het vertellen. Ik ben een kei in het oplossen van problemen. Dat ik er talent voor heb, gaat inmiddels als een lopend vuurtje rond. Ik wrijf in mijn handen. Ik ben zo benieuwd wat er met Juno aan de hand is.

Yes, daar komt ze aan!

Ik heet **Sammie** en ik los graag problemen op. In dit boek help ik **Juno**. Zij is een stil en verlegen meisje zonder vrienden. Op een dag vergeet Juno haar broodtrommel. En dat verandert alles! Haar **stoere broer Pelle** van 13 jaar komt 'm op school langsbrengen. Alle jongens en meisjes uit de bovenbouw zijn diep onder de indruk van Pelles knappe verschijning. En opeens wil iedereen met Juno afspreken! Juno wordt er gek van. En ook een beetje verdrietig. Ze wil zo graag zelf échte vrienden hebben. **Natuurlijk ga ik Juno helpen.** Alleen word ik per ongeluk ook een ietsepietsje **verliefd**. Op Pelle ...

**'Het boek was super leuk en heel erg grappig.
Ik heb het boek binnen 1 dag uitgelezen,
zo leuk vond ik het!'**

*Lynn (9) over het eerste deel van Vraag
het Sammie: *Help, mijn ouders hebben
het te druk!**

NUR 283

9 789048 756650

